

OPUZEN

Stanovnici ovoga mjesta vodili su u srednjem vijeku borbe protiv Venecije. Austrija ga je pretvorila u tvrđavu i time je postao glavni vojnički oslonac u dolini Neretve. Prilaz u Opuzen moguće je samo s morske strane. Hotela nema.

POLUOTOK PELJEŠAC

Skoro uporedo s kopnenom obalom, s kojom ga spaja samo uzak prijelaz, pruža se od jugoistoka prema sjeverozapadu poluotok Pelješac sa golim stijenama, koje strmo padaju u more. Starim je Grcima bio poznat pod imenom Hyllis, a u rimsko doba se zvao Rhatanae Chersonesus. Dug je 71 km, a širok 1½ do 7 km. Poluotok Pelješac je jedan od najdivljivijih dijelova prastarog dalmatinskog tla. Protkan je krševitim gorjem, koje je ispresijecano prodorima. Na sjeverozapadu diže se vrh Sv. Ilija (961 m), na jugoistočnom dijelu otoka prostire se gorje Crnagora, a na jugu gorski lanac Zagorje s vrhom Carovićem (631 m). Masiv brda Sv. Ilija sastoji se od izgrizena vapnenca, koji je karakterističan za cijelo krasko gorje Dalmacije. U tome se vapnencu tu i tamo nalaze rdasto žute mrlje, uzrokovane prodiranjem atmosferilija u pojedine uske pukotine u stijenama, te nastaje žuta oker-boja.

Od svih dalmatinskih vapnenastih gora mezoejske formacije, koja presijecaju pjeskovite eozenke oaze, brdo Sv. Ilija je na pogled jedno od najzanimljivijih. Izvanredno mrvljenje slojeva daje ovoj gorskoj tvorevini neki posebni čarobni reljef, koji nas potsjeća na površinu mjeseca. Nema dugih grebena već samo zbrka kapa, a među njima su uske struge i kotlina. Zemljište kao da je stvoreno baš za čagljeve. Rijetke se okomite stijene, a češće su hridi, mali grebeni i kamena polja neobične romantične ljepote. Rasline su na ovim grebenima i kamenitim poljima veoma rijetke i oskudne. Tu i tamo grmečci badljike, maline, smreka, zimzelena, rhamnusa, alatarnusa i ružmarina, koji je ovdje osobito lijepe svijetlo-modre boje i krasno miriše. Na pojedinim vrhovima i padinama ovoga gorja uopće nema stabala, dok su drugi dijelovi gusto obrasli pinijama, jelama, bukvama i borovima. Kao botaničku rijetkost treba spomenuti ovdje jele s bodljikavim lišćem, datulje i čemprese. Gajevi čempresa čine se na pogled kao parkovi, a pojedini čempresi su ponajljepši primjerci svoje vrste.

Noću se čuje s poluotoka — čak i s broda u prolazu — čudno urlikanje. To su čagljevi, koji su se amo naselili u 16 vijeku, ali sve više izumiru. Negda je bilo na Pelješcu i mnogo vrsta zmija (guja) otrovnica. Indijske i afričke vrste otrovnica